فصل هشتم

خدمات رفاهی کارگران

ماده ۱۴۷– دولت مکلف است خدمات بهداشتی و درمانی را برای کارگران و کشاورزان مشمول این قانون و خانواده آنها فراهم سازد.

ماده ۱۴۸– کارفرمایان کارگاههای مشمول این قانون مکلفند براساس قانون تأمین اجتماعی نسبت به بیمه نمودن کارگران واحد خود اقدام نمایند.

ماده ۱۴۹– کارفرمایان مکلفند با تعاونیهای مسکن و درصورت عدم وجود این تعاونی ها مستقیماً با کارگران فاقد مسکن جهت تأ مین خانه های شخصی مناسب همکاری لازم را بنمایند و همچنین کارفرمایان کارگاههای بزرگ مکلف به احداث خانه های سازمانی در جوار کارگاه ویا محل مناسب دیگرمی باشند.

تبصره ۱ – دولت موظف است با استفاده از تسهیلات بانکی و امکانات وزارت مسکن وشهرسازی، شهرداریهای و سایر دستگاههای ذیربط همکاری لازم را بنماید.

تبصره ۲– نحوه و میزان همکاری و مشارکت کارگران، کارفرمایان و دستگاههای دولتی و نوع کارگاههای بزرگ مشمول این ماده طبق آئین نامه ای خواهد بود که توسط وزارتین کار وامورااجتماعی و مسکن وشهرسازی تهیه وبه تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

ماده ۱۵۰– کلیه کارفرمایان مشمول این قانون مکلفند درکار گاه ، محل مناسب برای ادای فریضه نماز ایجاد نمایند و نیز در ایام ماه مبارک رمضان برای تعظیم شعائر مذهبی و رعایت حال روزه داران، باید شرایط و ساعات کار را با همکاری انجمن اسلامی و شورای اسلامی کارو یا سایر نمایندگان قانونی کارگران طوری تنظیم نمایند که اوقات کار مانع فریضه روزه نباشد . همچنین مدتی از اوقات کار را برای ادای فریضه نماز و صرف افطار یا سحری اختصاص دهند

ماده ۱۵۱– در کارگاههائی که برای مدت محدود به منظور انجام کاری معین(راه سازی و مانند آن)دور از مناطق مسکونی ایجاد می شوند ، کارفرمایان موظفند سه وعده غذای مناسب و ارزان قیمت (صبحانه ، ناهار و شام)برای کارگران خود فراهم نمایند، که حداقل یک وعده آن باید غذای گرم باشد. در این قبیل کارگاهها به اقتضای فصل،محل و مدت کار،باید خوابگاه مناسب نیز برای کارگران ایجاد شود.

ماده ۱۵۲– در صورت دوری کارگاه و عدم تکافوی وسیله نقلیه عمومی ، صاحب کار باید برای رفت و برگشت کارکنان خود وسیله نقلیه مناسب در اختیار آنان قراردهد.

ماده ۱۵۳– کارفرمایان مکلفند برای ایجاد و اداره شرکتهای تعاونی کارگران کارگاه خود، تسهیلات لازم را از قبیل محل ، وسایل کار و امثال اینها فراهم نمایند.

تبصره– دستورالعملهای مربوط به نحوه اجرای این ماده با پیشنهاد شورای عالی کار به تصویب وزیر کار و امور اجتماعی خواهد رسید .

ماده ۱۵۴– کلیه کارفرمایان موظفند با مشارکت وزارت کار وامورااجتماعی وسازمان تربیت بدنی کشور ، محل مناسب برای استفاده کارگران در رشته های مختلف ورزشی ایجاد نمایند.

تبصره– آئین نامه نحوه ایجاد و ضوابط مربوط به آن و همچنین مدت شرکت کارگران در مسابقات قهرمانی ورزشی یا هنری و ساعات متعارف تمرین ، توسط وزارت کار و امور اجتماعی وسازمان تربیت بدنی کشور تهیه وبه تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

ماده ۱۵۵– کلیه کارگاهها موظفند برحسب اعلام وزارت کار و امور اجتماعی وبا نظارت این وزارت و سازمانهای مسئول در امر سواد آموزی بزرگسالان،به ایجاد کلاسهای سواد آموزی بپردازند.ضوابط نحوه اجرای این تکلیف ، چگونگی تشکیل کلاس ، شرکت کارگران در کلاس ، انتخاب آموزش یاران و سایر موارد آن مشترکاً توسط وزارت کار و امور اجتماعی و نهضت سواد آموزی تهیه وبه تصویب هیأ ت وزیران خواهد رسید.

تبصره – شرط ورود کارگران به دوره های کار آموزی ، حداقل داشتن گواهینامه نهضت سواد آموزی یا معادل آن است .

ماده ۱۵۶– دستور العمل های مربوط به تأ سیسات کارگاه از نظر بهداشت محیط کار مانند غذاخوری ، حمام و دستشویی برابر آئین نامه ای خواهد بود که توسط وزارت بهداشت ، درمان وآموزش پزشکی تصویب وبه مرحله اجراء درخواهد آمد.